

Edward Pudelko

Pleszew, st. 7, gm. loco, woj. kaliskie

Informator Archeologiczny : badania 26, 33

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zachodniej. Większość pochówków przykryta była rozległym, zwartym brukiem, utworzonym z kamieni polnych. Wyróżniono 16 grobów popielnicowych, 23 jamowe i 19 nieokreślonego typu, ale także ciałopalnych. Część pochówków, zwłaszcza głębiej posadowionych, posiadała obstawy kamienne, ułożone z naturalnie popękanych mniejszych głazów narzutowych oraz większych otoczaków.

Wyposażenie grobów zarówno popielnicowych, jak i jamowych było stosunkowo ubogie — przeważnie ograniczało się do naczyń w liczbie od 1 do 9. Przedmioty z brązu w postaci fragm. szpil, drutów i blaszek znaleziono zaledwie w 4 pochówkach, w jednym natrafiono na fragm. kabląka żelaznego.

Jamy osadnicze były przeważnie niedużych rozmiarów. Nie zawierały żadnych śladów kostnych, tylko niezbyt liczne ułamki naczyń, grudki polepy i sporadycznie węgielki drzewne.

W uzyskanym materiale zabytkowym nie zaobserwowano różnic chronologicznych między cmentarzyskiem a osadą. Funkcjonowały one u schyłku epoki brązu i w początkach okresu Halsztackiego.

Przewiduje się kontynuację badań wyprzedzających zabudowę kolejnych działek w obrębie stanowiska.

Pleszew, st. 7
gm. loco, woj. kaliskie

Muzeum Regionalne w Pleszewie
Muzeum Okręgowe Ziemi Kaliskiej
w Kaliszu

Pracami kierował mgr Edward Pudelko. Pierwszy sezon badań.
Cmentarzysko kultury lużyckiej V okres epoki brązu.

Prace ratownicze na nowo odkrytym cmentarzysku przy czynnej żwirowni zlokalizowanej w obrębie Cmentarza Komunalnego w Pleszewie objęły obszar 4 arów. Ustalono południowy zasięg cmentarzyska.

Wyeksplorowano 35 pochówków, przy czym 2 uznano za groby symboliczne, ze względu na intencjonalne zabezpieczenie ich konstrukcjami kamiennymi przy całkowitym braku śladów szkieletu lub przepalonych szczątków ludzkich. Oba wyposażone były w typową dla schyłku epoki brązu ceramikę. Odkryto 8 pochówków ciałopalnych jamowych i 25 ciałopalnych popielnicowych. W 13 pochówkach stwierdzono pozostałości stosu. Charakterystyczne dla tego terenu i sąsiedniego cmentarzyska na stanowisku 2 w Pleszewie rozległe bruki kamienne miało 9 pochówków, w tym 5 obstawę złożoną z otoczaków. Niektóre obstawy miały formy regularne, zbliżone do prostokąta lub owalu. W 7 grobach wystąpiły wyroby brązowe, w większości skręty spiralne. W jednej z popielnic (grób nr 6) wypreparowano precyzyjnie wykonaną czterozwojową spiralę z wąskiej taśmy o ścieniających się końcach. Nanizana była ona na szpilę brązową z główką rozklepaną i zwiniętą w uszko. Obydwa zabytki pokryte są piękną zieloną patyną. Przeprowadzono badania antropologiczne.

Prace będą kontynuowane.